॥श्रीसूक्तम्॥

हिरंण्यवर्णां हिरंणीं सुवर्णरंजतस्त्रजाम्। चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातंवेदो म् आवंह॥१॥ तां म् आवंह् जातंवेदो लक्ष्मीमनंपगामिनींम्। यस्यां हिरंण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम्॥२॥ अश्वपूर्वां रंथम्ध्यां हस्तिनांदप्रबोधिनीम्। श्रियं देवीमुपंह्वये श्रीमांदेवीर्जुषताम्॥३॥

कां सोऽस्मितां हिर्रण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलंन्तीं तृप्तां तुर्पयंन्तीम्। पद्मे स्थितां पद्मवंर्णां तामिहोपंह्वये श्रियम्॥४॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलेन्तीं श्रियं लोके देवर्जुष्टामुदाराम्। तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्मेऽलुक्ष्मीमें नश्यतां त्वां वृणे॥५॥

आदित्यवंर्णे तप्सोऽधिंजातो वनस्पित्स्तवं वृक्षोऽथ बिल्वः। तस्य फलानि तप्सा नुंदन्तु मायान्तरायाश्चं बाह्या अंलक्ष्मीः॥६॥ उपैतु मां देवस्खः कीर्तिश्च मणिना सह। प्रादुर्भूतोऽस्मिं राष्ट्रेऽस्मिन्

उपतु मा देवस्थः कृतिश्च माणना सह। प्रादुमूताऽस्म राष्ट्रऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे॥७॥ क्षतिपासामेलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नांश्यास्यहम्। अभेतिमस्मिद्धिं च

क्षुत्पिपासामेलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नांशयाम्यहम्। अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात्॥८॥

गुन्धद्वारां दुंराधर्षां नित्यपुंष्टां करीषिणींम्। ईश्वरीं सर्वभूतानां

तामिहोपंह्यये श्रियम्॥९॥ मनसः काममाकूतिं वाचः सत्यमंशीमिह। पृश्नां रूपमन्नस्य मिय श्रीः श्रयतां यशः॥१०॥

श्रीसृक्तम्

कुर्दमेन प्रजाभूता मृथि सम्भव कुर्दम। श्रियं वासयं मे कुले मातरं पद्ममालिनीम॥११॥

अपं सृजन्तुं स्निग्धानि चिक्कीत वंस मे गृहे। नि चं देवीं मातरं

श्रियं वासयं मे कुले॥१२॥ आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णां हैममालिनीम्। सूर्यां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातेवेदो म आवंह॥१३॥

आर्द्रां यः करिणीं यृष्टिं पिङ्गलां पंद्ममालिनीम्। चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातेवेदो म आर्वह॥१४॥

तां म् आवंह जातंवेदो लुक्ष्मीमनंपगामिनींम्। यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वांन् विन्देयं पुरुषानुहम्॥१५॥

> मृहादेव्यै चं विद्महें विष्णुपृत्यै चं धीमहि। तन्नों लक्ष्मीः प्रचोदयांत्॥१६॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/